

L06.02.2015 nr. 7 Lov om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram mv.

Innholdsfortegnelse

L06.02.2015 nr. 7 Lov om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram mv. (*).....	2
Kapittel 1. Innledende bestemmelser	2
§ 1. Formål	2
§ 2. Definisjoner.....	2
§ 3. Virkeområde	4
Kapittel 2. Aldersgrenser	4
§ 4. Aldersgrenser (11)	5
§ 5. Fastsettelse av aldersgrenser på kinofilm	5
§ 6. Fastsettelse av aldersgrenser på andre bildeprogram.....	6
§ 7. Informasjonsplikt	6
Kapittel 3. Alderskontroll og andre beskyttelsestiltak (20)	7
§ 8. Plikt til å iverksette beskyttelsestiltak (21)	7
§ 9. Beskyttelsestiltak ved tilgjengeliggjøring i fjernsyn.....	7
§ 10. Beskyttelsestiltak ved tilgjengeliggjøring i audiovisuelle bestillingstjenester	8
§ 11. Beskyttelsestiltak for fremvisning ved allmenn sammenkomst (25).....	8
§ 12. Beskyttelsestiltak for tilgjengeliggjøring av videogram	8
Kapittel 4. Tilsyn og klage mv.....	9
§ 13. Tilsyn	9
§ 14. Oppbevarings- og utleveringsplikt (30)	9
§ 15. Opplysningsplikt.....	9
§ 16. Klage	10
§ 17. Begrensninger i omgjørings- og instruksjonsmyndighet	10
Kapittel 5. Sanksjoner (33)	10
§ 18. Advarsel	10
§ 19. Overtredelsesgebyr	10
§ 20. Tvangsmulkt	11
Kapittel 6. Ikrafttredelse og endringer i andre lover	11
§ 21. Ikrafttredelse	11
§ 22. Endringer i andre lover	11

L06.02.2015 nr. 7 Lov om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram mv. (*)

Note (*)

Ved Andreas Galtung

Noten er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Innledende bemerkninger:

Loven hører inn under Kulturdepartementet (KUD) og endrer film- og videogramlova og lov 15. mai 1987 nr. 21 om film og videogram (*film- og videogramloven* eller *film.*), og lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester (*kringkastingsloven* eller *kringkl.*). Medietilsynet, medietilsynet.no fører tilsyn med loven, jf. § 13 og medieklagenemnda er klageinstans, medieklagenemnda.no.

Hovedformålet er som uttrykt i Prop. 123 L (2013-2014) Lov om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram mv. «å få en mer plattformnøytral regulering på området». «Forslaget innebærer derfor en oppdatering, samordning og forenkling av regler som i dag finnes i film- og videogramloven og kringkastingsloven. I tillegg innebærer lovforslaget ny gjennomføring av beskyttelsesregler i EU-direktivet om audiovisuelle bestillingstjenester (AMT-direktivet)». Det er pr. i dag enda ikke praksis eller noe videre litteratur omkring denne loven. Om AMT direktivet, se bl.a.: Hva er AMT-direktivet? Informasjon fra www.medienorge.uib.no.

Litteratur til eldre lovgivning kan være nyttig for å forstå utviklingen historisk, men mindre nyttig i forhold til tolking av de enkelte lovbestemmelser. Som eksempler finnes: Nils Moe, *Filmsensur*. Lov og Rett, Oslo 1969, s. 80-83; Knut Lindboe, *Filmsensur og rettssikkerhet*, Oslo 1993; Lov og Rett 1981, s. 29-33; Beate Jacobsen, *Film og videogramrett*, Complex 2/94, Oslo 1994.

Forskrift 26. juni 2015 nr. 800 om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram er gitt i medhold av denne loven.

Kortform: bildeprogramloven

Forkortelse:

Departement: Kulturdepartementet (KUD)

Forarbeider: Prop.123 L (2013-2014), Innst.65 L (2014-2015)

Ikrafttredelse: 01.07.2015

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Loven har til formål å beskytte mindreårige mot skadelig påvirkning fra levende bilder. ⁽¹⁾

Note (1)

Ved Andreas Galtung. Noten er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Formålet med loven er å beskytte mindreårige mot skadelig påvirkning fra levende bilder. Mindreårige er definert i § 2 første ledd. Se også § 4 som angir ulike aldersgrenser. Når det gjelder skadevirkninger, se § 2.

§ 2. Definisjoner

I denne loven forstås med

a) *mindreårige*: personer som ikke har fylt 18 år ⁽²⁾

Note (2)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

I overensstemmelse med straffeloven, kringkastingsloven og andre lover. Kringkastingslovens forarbeider kan gi veiledning.

b) *bildeprogram*: ⁽³⁾ et sett av levende bilder, med eller uten lyd, som utgjør en avgrenset enhet

Note (3)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Samme som i kringkastingslovens § 1-1 første ledd bokstav e). Den kom inn i kringkastingsloven ved gjennomføring av AMT-direktivet. Se derfor Prop. 9 L (2012-2013) Endringer i kringkastingsloven, åndsverkloven og film- og videogramlova (gjennomføring av direktiv 2010/13/EU om audiovisuelle medietjenester mv.) s. 89. Tekstbasert innhold som følger slike programmer (EPG) er også omfattet. Radio, lydoverføringer, podcasts, søkemotorer og spilltjenester er ikke omfattet. Det samme gjelder elektroniske versjoner av aviser og tidsskrifter. Som eksempler på bildeprogrammer som er omfattet av direktivet nevner AMT-direktivet art. 1 nr. 1 bokstav b «spillefilmer, idrettsarrangementer, komedier, dokumentarprogrammer, barneprogrammer, s. 89 og dramaproduksjoner». Det går ellers frem av forarbeidene at Programbegrepet skal tolkes på en dynamisk måte og ta hensyn til utviklingen av programformater. Dataspill er ikke omfattet.

c) *tilknyttet materiale*: innhold som tilgjengeliggjøres før, under eller etter et bildeprogram, inkludert reklame, egenreklame, trailere og lignende ⁽⁴⁾

Note (4)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

At det er tilknyttet vil for eksempel si at reklame på nettsiden i sin alminnelighet ikke er omfattet. Det må være del av det enkelte billedprogram, jf. forarbeidenes side.

d) *videogram*: disk, plate, magnetbånd eller annen enhet med lagret informasjon som er egnet til å gjengi bildeprogram

e) *bildeprogramdistributør*: den som har, eller har ervervet, rettighetene til tilgjengeliggjøring av bildeprogrammet på det norske markedet ⁽⁵⁾

Note (5)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Dette er de som har visningsrettigheter. Rent tekniske videreformidlere (infrastruktureiere, nettoperatører) vil ikke omfattes av begrepet.

f) *visningssted*: kino og annen arena for offentlig fremvisning av bildeprogram

g) *omsetningssted*: forretning, nettside e.l. som selger billetter til fremvisning av bildeprogram, eller gir allmennheten tilgang til videogrammer gjennom kjøp, leie eller lignende

h) *skadelig innhold*: skildringer i bildeprogram som kan virke følelsesmessig opprivende eller kognitivt forstyrrende for mindreåriges velbefinnende ⁽⁶⁾

Note (6)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Se dette begrepet og begrepet alvorlig skadelig innhold i bokstav i) tolkes etter innholdet i Prop. 123 L (2013-2014) s. 73 som begrepene må tolkes i lys av gjeldende forvaltningspraksis etter kringkastingsloven og s. 73 film- og videogramloven, samt Barnekonvensjonen art. 17. «Alvorlig skadelig innhold» skal ha 18-årsgrense, jf. § 4 annet ledd, og må derfor forstås som innhold som kan være alvorlig skadelig for personer under 18 år. Begrepet har vært gjenstand for vurdering av Medieklagenemnda i forbindelse med en klage på at aldersgrense på filen Løvetannbarn var satt til 9 år, jf. MKN-2017-2. Medieklagenemnda mente blant annet at filmen ikke «har en sår og alvorstung stemning» og satte aldersgrensen til 6 år, jf. § 4 første ledd bokstav b. Se også medieklagenemndas sak MKN-2016-7 som gjaldt klage over aldersgrense på vedtak om 9-årsgrense på «Kubo og det magiske instrumentet». Her

oppretholdt medieklagenemndas tilsynets aldersgrense på 9 år og fremholdt i den forbindelse følgende: «For at en film skal kunne få 6-årsgrense, kan filmen ha enkelte mørke, dramatiske eller noe truende scener. Den kan ha kortvarige nifse elementer, og enkeltscener med kraftige lyd- og bildeeffekter. Vold skal være i formen «slapstick», og annen tematikk skal være neddempet og tilrettelagt for barn. Medieklagenemnda finner det klart at filmen ikke passer en slik beskrivelse som retningslinjene gir for en film med 6-årsgrense.»

- i) *alvorlig skadelig innhold*: skildringer i bildeprogram som kan virke sterkt følelsesmessig opprivende eller sterkt kognitivt forstyrrende for mindreåriges velbefinnende, særlig nærgående skildringer av kjønnslig aktivitet, grov vold og annen svært forstyrrende eller skremmende tematikk.

Departementet kan gi forskrift om forståelsen av definisjonene i denne bestemmelsen.

§ 3. *Virkeområde*

Loven gjelder for tilgjengeliggjøring ⁽⁷⁾ av bildeprogram og tilknyttet materiale til allmennheten ved

Note (7)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Jf. Prop. 123 L (2013-2014) Begrepet «tilgjengeliggjøring» er i seg selv ikke knyttet til overføringsmåte eller teknologisk plattform. Loven vil omfatte alle former for tilgjengeliggjøring til allmennheten på de definerte plattformene, uavhengig av om tilgjengeliggjøringen skjer mot vederlag eller gratis og uavhengig av om bildeprogrammet tilgjengeliggjøres alene eller koblet til et annet produkt (f.eks. ved «bundling» av en DVD og et blad/magasin).

- a) fjernsyn og audiovisuelle bestillingstjenester omfattet av kringkastingen ⁽⁸⁾

Note (8)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Her må man se på kringkastingens § 1-1 for definisjonene av disse begrepene samt forarbeider til denne.

- b) fremvisning ⁽⁹⁾ ved allmenn sammenkomst i Norge, inkludert kino eller annet visningssted

Note (9)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Med «fremvisning ved allmenn sammenkomst», jf. første ledd bokstav b, menes fremvisning av bildeprogram som kan iakttas på et offentlig sted eller der en avgrenset gruppe personer er samlet. Fremvisning på offentlig sted inkluderer blant annet fremvisning av bildeprogrammer på tv-skjermer i det offentlige rom, eksempelvis busser og andre offentlige transportmidler, utendørs i parker, inne i forretninger, i butikkvinduer, hos frisører, på kjøpesentre, varemesser, utstillinger, sportsarrangementer, museer mv. Når det gjelder alternativet med fremvisning der en avgrenset gruppe personer er samlet, sikter departementet blant annet til fremvisninger i filmklubber, skoleklasser, barnehager, SFO mv.

- c) tilgjengeliggjøring av videogram i Norge når bildeprogrammet tilgjengeliggjøres av et foretak som er registrert i Norge eller har forretningssted i Norge, av en person som er norsk statsborger eller har bosted i Norge, eller beslutningen om tilgjengeliggjøring er tatt i Norge. ⁽¹⁰⁾

Note (10)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

De fire tilknytningsformer er nærmere beskrevet i forarbeidene Prop. 123 L (2013-2014) s. 73.

Loven gjelder også på Svalbard og Jan Mayen. Departementet kan gi forskrift om de unntaks- og særregler som de stedlige forholdene tilsier.

Kapittel 2. Aldersgrenser

§ 4. Aldersgrenser ⁽¹¹⁾

Note (11)

Ved Andreas Galtung. Noten er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Innebærer et nytt system for aldersgrenser i forhold det som tidligere var i film- og videogramlovas § 5. Medietilsynet har utarbeidet Retningslinjer for aldersklassifiseringer av billedprogram. <http://www.medietilsynet.no/globalassets/aldersgrense-ikoner-og-veiledning-no-og-eng/retningslinjer-aldersklassifisering-juni-2015.pdf>.

Et bildeprogram kan ikke tilgjengeliggjøres uten å være gitt én av følgende aldersgrenser:

a) tillatt for alle ⁽¹²⁾

Note (12)

Ved Andreas Galtung. Noten er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Utgangspunktet kan billedprogram ikke tilgjengeliggjøres uten aldersgrenser. Unntak nevnes i tredje ledd og tilsvarer langt på vei unntakene fra kravet til forhåndskontroll i forskriftene til dagens film- og videogramlov og kringkastingslov, og bør tolkes i lys av gjeldende forvaltningspraksis. Alternativet «nyhets- og aktualitetsstoff» sikter her til allmenne nyhets- og aktualitetsprogrammer. Med andre ord vil «filmnytt» e.l. ikke omfattes av unntaket.

b) 6 år

c) 9 år

d) 12 år

e) 15 år

f) 18 år

Aldersgrensen skal fastsettes etter en vurdering av om innholdet i bildeprogrammet kan være skadelig for personer under den aktuelle aldersgrensen. Bildeprogram med alvorlig skadelig innhold skal ha 18-årsgrense.

Unntatt fra kravet i første ledd er bildeprogram som i hovedsak inneholder

- a) nyhets- og aktualitetsstoff,
- b) undervisnings- og forskningsstoff,
- c) informasjonsstoff om ideell, politisk eller religiøs virksomhet,
- d) musikkstoff,
- e) idrettsstoff,
- f) hobby-, instruksjons- og fritidsstoff og
- g) direktesendinger.

Departementet kan gi forskrift om ytterligere unntak fra kravet i første ledd.

§ 5. Fastsettelse av aldersgrenser på kinofilm

For kinofilmer settes aldersgrensen av Medietilsynet ved forhåndskontroll. Med kinofilm menes bildeprogram som primært er produsert for fremvisning på kino eller annet visningssted.

Unntatt fra kravet om forhåndskontroll er kinofilmer som

- a) skal fremvises med 18-årsgrense,
- b) skal vises under filmfestivaler og lignende kulturarrangementer eller
- c) inneholder lokalt produsert stoff.

Medietilsynet kan ikke sette aldersgrense på kinofilmer som tilsynet mener er i strid med straffeloven §§ 236, 311 eller 317. ⁽¹³⁾

Note (13)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Her er poenget at dersom filmene er lovstridige skal de heller ikke ha aldersgrense.

Den som vil ha et bildeprogram vurdert av Medietilsynet, skal betale en avgift som blir fastsatt av departementet. ⁽¹⁴⁾

Note (14)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Forskrift 26. juni 2015 nr. 800 om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram § 2 «Avgiften utgjør en prosentsats av netto omsetning ved fremvisningen av det aktuelle bildeprogrammet innenfor avgiftsperioden. Departementet fastsetter prosentsatsen samt minsteavgift og maksimumsavgift. Avgiftsperioden er 30 dager fra og med premieredagen.»

Departementet kan gi forskrift om forhåndskontroll og betaling av avgift.

§ 6. Fastsettelse av aldersgrenser på andre bildeprogram

For bildeprogram som ikke er underlagt forhåndskontroll etter § 5, settes aldersgrensen av bildeprogramdistributør ⁽¹⁵⁾.

Note (15)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Se § 2 bokstav e).

Aldersgrense fastsatt i medhold av § 5 skal legges til grunn ved all senere tilgjengeliggjøring av samme bildeprogram innenfor en periode på ti år fra siste vedtaksdato. Fastsettelse av aldersgrenser utføres for øvrig med utgangspunkt i retningslinjer fastsatt av Medietilsynet.

Medietilsynet kan ved enkeltvedtak overprøve aldersgrenser fastsatt av bildeprogramdistributør i medhold av første ledd.

Departementet kan gi forskrift om unntak fra kravene i denne paragrafen og om utarbeidelse av retningslinjer for aldersklassifisering.

§ 7. Informasjonsplikt

Publikum skal på en tydelig og nøytral måte informeres om aldersgrensen før tilgjengeliggjøring av det aktuelle bildeprogrammet. ⁽¹⁶⁾

Note (16)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Dette vil si uten reklame og uten at publikum må foreta seg noe.

Informasjon om bildeprogrammets aldersgrense skal som minimum gjøres tilgjengelig på følgende måter:

- a) På fjernsyn skal tjenestetilbyder informere muntlig om aldersgrensen før programmet starter eller tydelig merke bildeprogrammet med aldersgrense under hele sendetiden. Tjenestetilbyder skal også gjøre aldersgrensen tilgjengelig i sine programoversikter og elektroniske programguider. ⁽¹⁷⁾

Note (17)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Bokstav a første punktum innebærer norsk gjennomføring av AMT-direktivet art. 27 nr. 3. Bestemmelsen omfatter også ukodet kringkasting og stiller krav om at aldersgrenser må oppgis i programoversikter og elektroniske programguider. Det understrekes at kringkasterne kun vil ha ansvar for utforming av egne programoversikter og guider.

- b) I audiovisuelle bestillingstjenester skal tjenestetilbyder informere om aldersgrensen før endelig bestilling gjennomføres, samt i presentasjon og omtale av bildeprogrammet. ⁽¹⁸⁾

Note (18)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Her gis nærmere regler om informasjonsplikten i audiovisuelle bestillingstjenester. Det sentrale her er at publikum på en forsvarlig måte gjøres oppmerksom på aldersgrensen før beslutningen om å tilegne seg bildeprogrammet blir tatt, enten det er tale om kjøp, leie eller gratis tilgjengeliggjøring.

- c) Ved fremvisning ved allmenn sammenkomst ⁽¹⁹⁾ skal visnings- og omsetningssted informere om aldersgrensen ved annonsering og billett kjøp.

Note (19)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Se noter til § 3 første ledd bokstav b).

- d) Ved tilgjengeliggjøring av videogram skal bildeprogramdistributør informere om aldersgrensen ved tydelig merking på forsiden av videogrammets omslag.

Departementet kan gi forskrift om informasjonsplikt, inkludert om unntak og merking.

Kapittel 3. Alderskontroll og andre beskyttelsestiltak ⁽²⁰⁾

Note (20)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Her angis de generelle plikter til å gjennomføre alderskontroll og beskyttelsestiltak.

§ 8. *Plikt til å iverksette beskyttelsestiltak* ⁽²¹⁾

Note (21)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Etter forskrift 26. juni 2015 nr. 800 om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram § 5 skal for eksempel audiovisuelle bestillingstjenester etablere et system med PIN-koder, passord eller andre løsninger som gir tilsvarende sikkerhet for at mindreårige normalt ikke får tilgang til alvorlig skadelig innhold.

Enhver som tilgjengeliggjør bildeprogram, plikter å iverksette egnede tiltak for å beskytte mindreårige mot skadelig og alvorlig skadelig innhold.

Departementet kan gi forskrift om alderskontroll og andre beskyttelsestiltak.

§ 9. *Beskyttelsestiltak ved tilgjengeliggjøring i fjernsyn*

Bildeprogram med alvorlig skadelig innhold kan ikke sendes på fjernsyn. ⁽²²⁾

Note (22)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Alvorlig skadelig innhold som definert i § 2 bokstav i.

Tjenestetilbyder skal ved valg av sendetid eller tekniske tiltak sørge for at mindreårige normalt ikke får tilgang til bildeprogram eller tilknyttet materiale med skadelig innhold. Nyhets- og aktualitetsprogrammer er unntatt fra kravene i første punktum.

§ 10. Beskyttelsestiltak ved tilgjengeliggjøring i audiovisuelle bestillingstjenester

Tjenestetilbyder skal iverksette tiltak som sikrer at mindreårige normalt ikke får tilgang til bildeprogrammer eller tilknyttet materiale med alvorlig skadelig innhold. ⁽²³⁾

Note (23)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Bestemmelsen fastsetter minimumskravene til beskyttelsestiltak for audiovisuelle bestillingstjenester.

Tjenestetilbyder skal tilby tiltak som kan aktiveres av foresatte eller andre i foresattes sted, for å sikre at mindreårige normalt ikke får tilgang til bildeprogram eller tilknyttet materiale med skadelig innhold. Nyhets- og aktualitetsprogrammer er unntatt kravene i første punktum. ⁽²⁴⁾

Note (24)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Første ledd pålegger tjenestetilbydere å iverksette tiltak som sikrer at mindreårige normalt ikke får tilgang til bildeprogrammer eller tilknyttet materiale med alvorlig skadelig innhold, i samsvar med kravene i AMT-direktivet art. 12.

§ 11. Beskyttelsestiltak for fremvisning ved allmenn sammenkomst ⁽²⁵⁾

Note (25)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Se noter til § 3 første ledd bokstav b).

Visnings- og omsetningssted skal utforme rutiner for og gjennomføre alderskontroll ved tilgjengeliggjøring av bildeprogram som er klassifisert etter §§ 5 og 6.

Tilknyttet materiale skal være tilpasset bildeprogrammets aldersgrense. ⁽²⁶⁾

Note (26)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Se § 2 første ledd bokstav c), det er for eksempel reklame og annet.

Ledsaget av foresatte eller andre i foresattes sted kan mindreårige gis adgang til fremvisninger med ett trinn høyere aldersgrense enn oppnådd alder tilsier. 18-årsgrensen er likevel absolutt.

§ 12. Beskyttelsestiltak for tilgjengeliggjøring av videogram

Omsetningssted skal utforme rutiner for og gjennomføre alderskontroll ved tilgjengeliggjøring av bildeprogram som er klassifisert etter §§ 5 og 6.

Tilknyttet materiale skal være tilpasset bildeprogrammets aldersgrense.

Kapittel 4. Tilsyn og klage mv.

§ 13. Tilsyn

Medietilsynet ⁽²⁷⁾ fører tilsyn med at bestemmelsene gitt i og i medhold av denne lov blir overholdt. ⁽²⁸⁾

Note (27)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Medietilsynet er underlagt Kulturdepartementet som gir rammene for arbeidet. Se ellers www.medietilsynet.no.

Note (28)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Tilsynet består da i at de følger med i markedet og mottar eventuelle tips. Adgangen til stikkprøvekontroll som tidligere hjemlet i lov om film og videogram er nå tatt bort.

Dersom Medietilsynet gjennom sin tilsynsvirksomhet blir kjent med bildeprogram som rammes av straffeloven § 311, skal forholdet meldes til politiet. ⁽²⁹⁾

Note (29)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Det er pr. 1. desember ikke inngitt noen slik anmeldelse til politiet.

§ 14. Oppbevarings- og utleveringsplikt ⁽³⁰⁾

Note (30)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Bestemmelsen tilsvare § 2-5 i kringkastingsloven og skal forstås på samme måte. Praxis rundt denne vil derfor kunne være relevant. Se f.eks. Kulturdepartementets vedtak KUD-2010-4393 om manglende oppbevaring og utlevering av opptak der NRJ AS ble ilagt overtredelsesgebyr for brudd på kringkastingslovens § 2-5.

Bildeprogramdistributør ⁽³¹⁾ plikter å oppbevare bildeprogrammet i minst to måneder etter at bildeprogrammet første gang ble vist offentlig eller tilgjengeliggjort på annen måte. Dersom det reises klagesak i medhold av § 16, skal bildeprogrammet oppbevares inntil klagen er avgjort. Bildeprogrammet skal også oppbevares inntil saken er rettskraftig avgjort, dersom det blir gitt melding om at det blir reist søksmål.

Note (31)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Se § 2 første ledd bokstav e).

Bildeprogramdistributør plikter på forespørsel å utlevere bildeprogram etter første ledd til Medietilsynet og Klagenemnda for mediasaker (Medieklagenemnda).

Departementet kan gi forskrift om oppbevarings- og utleveringsplikten, herunder hvem som er omfattet av plikten og hvordan oppbevaringen skal skje.

§ 15. Opplysningsplikt

Enhver plikter å gi Medietilsynet de opplysninger som tilsynet krever for å kunne utføre sine gjøremål etter loven, eller for å kunne oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor en fremmed stat eller internasjonal organisasjon. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen en fastsatt frist.

Departementet kan gi forskrift om opplysningsplikten, herunder om hvem som er omfattet av opplysningsplikten og om hvilke opplysninger som kan kreves.

§ 16. *Klage*

Klager på Medietilsynets enkeltvedtak etter loven eller regler fastsatt i medhold av loven behandles av Medieklagenemnda. ⁽³²⁾ Klagenemnda kan ikke omgjøre Medietilsynets vedtak etter eget tiltak.

Note (32)

Ved Andreas Galtung. Noten er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Se medieklagenemnda.no

Bildeprogramdistributør og Barneombudet har klagerett over tilsynets vedtak om aldersklassifisering av kinofilm etter § 5. For øvrig gjelder reglene i forvaltningsloven kapittel VI.

Medieklagenemnda oppnevnes av Kongen. Kongen fastsetter hvem som skal være klagenemndas leder og nestleder, og kan gi forskrift om nemndas størrelse, sammensetning og oppgaver.

Eventuelle søksmål i anledning Medieklagenemndas vedtak skal rettes mot staten ved Klagenemnda for mediasaker.

§ 17. *Begrensninger i omgjørings- og instruksjonsmyndighet*

Departementet kan ikke instruere Medietilsynet eller Medieklagenemnda i enkeltsaker eller omgjøre tilsynets eller klagenemndas vedtak etter denne loven.

Departementet kan pålegge Medietilsynet å ta en sak opp til behandling.

I saker av prinsipiell eller stor samfunnsmessig betydning kan Kongen i statsråd omgjøre Medietilsynets eller Medieklagenemndas vedtak etter reglene i forvaltningsloven § 35 annet, tredje og femte ledd.

Kapittel 5. Sanksjoner ⁽³³⁾

Note (33)

Ved Andreas Galtung. Noten er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Straffelovens § 311 gjelder: *Fremstilling av seksuelle overgrep mot barn eller fremstilling som seksualiserer barn.* Det er pr 1. desember 2015 ikke truffet vedtak om sanksjoner etter denne bestemmelsen.

§ 18. *Advarsel*

Ved overtredelse av denne loven eller bestemmelse eller vilkår fastsatt i medhold av denne loven, kan Medietilsynet gi den som er ansvarlig for overtredelsen, en advarsel.

§ 19. *Overtredelsesgebyr*

Medietilsynet kan ved overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven, eller av enkeltvedtak truffet i medhold av disse bestemmelsene, ilegge den som er ansvarlig for overtredelsen, et overtredelsesgebyr til staten beregnet etter forskrift fastsatt av departementet.

Departementet kan gi forskrift om forhøyet gebyr ved gjentatt overtredelse. Medietilsynet kan i særlige tilfeller frafalle ilagt overtredelsesgebyr.

Ilagt gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. Departementet kan gi forskrift om ileggelse av overtredelsesgebyr, herunder om inndrivelse og om betalingsfrist. Det kan i forskrift fastsettes at det skal betales renter av ilagt overtredelsesgebyr.

§ 20. *Tvangsmulkt*

For å sikre at plikter fastsatt i eller i medhold av denne loven blir oppfylt, kan Medietilsynet ilegge den ansvarlige tvangsmulkt. Tvangsmulkt kan ilegges når overtredelse er oppdaget. ⁽³⁴⁾

Note (34)

Ved Andreas Galtung. Noter er sist hovedrevidert 04.04.2019.

Det er foreløpig ikke fastsatt tvangsmulker med hjemmel i denne bestemmelse.

Tvangsmulkten kan fastsettes som en løpende mulkt eller som et engangsbeløp. Ved løpende mulkt kan Medietilsynet bestemme at mulkten skal fastsettes for hver dag, uke eller måned som går. Tvangsmulkten begynner å løpe dersom den ansvarlige oversitter fristen for retting av forholdet. Ved tvangsmulkt i form av et engangsbeløp kan Medietilsynet bestemme at mulkten skal betales ved en særskilt fastsatt frist for oppfyllelse av plikten, dersom denne fristen er utløpt uten at plikten er oppfylt.

Tvangsmulkt tilfaller statskassen og er tvangsgrunnlag for utlegg.

Medietilsynet kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt tvangsmulkt inklusive renter.

Departementet kan gi forskrift om ileggelse av tvangsmulkt, herunder om vilkår for tvangsmulkt, om tvangsmulktens størrelse og om renter ved forsinket betaling.

Kapittel 6. Ikrafttredelse og endringer i andre lover

§ 21. *Ikrafttredelse*

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

§ 22. *Endringer i andre lover*

Med virkning fra den tid loven trer i kraft gjøres følgende endringer i andre lover: – – –